

Ο φόβος του θανάτου (π. Αλεξάνδρου Σμέμαν)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Μοναστήρι στο χωριό Pasarea (20 χιλιόμετρα ανατολικά από το Βουκουρέστι)

Ο φόβος του θανάτου προέρχεται από τη βιασύνη, τη φασαρία, την τύρβη και όχι από την ευτυχία. Όταν κάποιος γυροφέρνει πολυάσχολος και ξαφνικά θυμηθεί τον θάνατο, ο θάνατος τότε του φαίνεται εντελώς παράλογος, απαίσιος.

Όταν όμως φτάσεις στην ησυχία, στην ευτυχία, στοχάζεσαι τον θάνατο και τον αποδέχεσαι με αρκετά διαφορετικό τρόπο.

Επειδή ο ίδιος ο θάνατος βρίσκεται σ' ένα ανώτερο, «σημαντικό» επίπεδο, φαίνεται τρομακτικός μόνον όταν συνδέεται με τη συνηθισμένη, κατώτερη, αχρείαστη πολυπραγμοσύνη.

Στην ευτυχία, στη γνήσια ευτυχία, αισθανόμαστε την παρουσία της αιωνιότητας στην καρδιά μας, έτσι ώστε η ευτυχία να ανοίγεται στον θάνατο. Και τα δύο μοιάζουν μεταξύ τους, και τα δύο αγγίζουν την αιωνιότητα. Στην πολυπραγμοσύνη δεν υπάρχει αιωνιότητα και γι' αυτό η τύρβη απορρίπτει τον θάνατο.

«Μετά των αγίων ανάπαυσον...» – σημαίνει εν τω θανάτω, όπως τον αντιλαμβάνεται ο ευτυχισμένος άνθρωπος.

Ο φόβος του θανάτου (π. Αλεξάνδρου Σμέμαν)

Πηγή: sophia-siglitiki.blogspot.gr